

Fugă prin timpul înserării

Daniel Vișan-Dimitriu

Ai putea, în astă seară,
pentru o oră, două, șapte,
să faci ploaia să dispară
din privirile-ți de noapte?

Norii de pe cerul gri,
hai să-i alungăm departe
și, din clipele pustii,
să fugim ca dintr-o moarte!

Să-nviem, cumva, pe-o stradă
fără nume, pe-nserat,
în secunde ce-or să cadă
ca-ntr-un timp demult uitat!

De-am putea să ne iubim
timp de o oră, două, șapte,
n-ar conta nici că murim
așteptând o altă noapte.